

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 9

Fylke: Buskerud

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Øvre Eikar

Emne: Lærving

Bygdelag:

Oppskr. av: Anders Røpit

Gard:

(adresse):

G.nr. Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Kristen Rønns. 93 år, f. i Øvre Eikar, bønde og handelsmann
Kristian Røgen, 60-70 år, f. i Øvre Eikar, bønde på Røgen. f. 1873

SVAR

A.

1. Det vart inbji laiva i Ø. Eikar na.

Det v ikke kjent at noko laiva under
siste verdenskrigen.K.R.: For om lag 30 år sidan vart det enna
laiva mykje i Ø. Eikar. Det var surley når ein
zag at ein fekk like høy.2. K.R. i laivinga gikk før seg alle statten, ikkje
i haballen

K.R.: sett i juli-først i august.

K.R. Det var bjørk, os, slytt og opp ein bok
såsant det var slike tre. Alm og auk var det
lite avK.R. Innunder dei same prestga ovafor, dessutan
alm.

Arbeidet kalla ein laivne, lóine.

3. Ved laiving brukte ein skjern

Det var ikkje brukt noko reidskap til å
løye ned grunnen med.K.R. Det var rispa mykje lano, men det
var inbji noko ær prestlag i m gjarde slik
med. Likdins K.R.

Inn mykje inbji noko til vern for baula.

4. Risparane har ein av tre som stor på

rot, men hauklaiv og hjervelaiv vort taft av følle bre ellr kylllestuvor.

Det var avost vanleg i kylle trea. Eddr K.T. vort at det gjort mest med björk, men også med asp. K.R. fortalte at alme aldri vort følt, korre kylle. Han matte sta om det skulle verte matraut.

K.T. visste ikke sikkert kor gamle trea kunne vere første gangen ein kyllle dei, men rekna med 20-30 år.

K.T.: Høgda skilte vort.

K.T. tekna med at ein ^{harne} tåva slike tre 5. vort av. Nokon just regel kjende han ikkje

K.T.: Rønningam kunne verte rispa

K.T. Kjende ikkje til at ein gjerd i inn kylllestuvane, men dei vort rekna som vort fulltre. Han rekna difor med at det kunne verte lett omryg til slike tre ved garddelingar, men kjende ikke døme på det.

5. Det var 3 slag lauv: 1. rispelauv; 2. hauklaiv; 3. ein hauklaiv kvistur med lauveb på i skytke, eddr K.T. på 5-6 timor; 3. hjervelaiv. Det var ikke noko svært vannt på desse tre slaga, namna avanfor har eg lygt. Rispelauv og hauklaiv vort tørka på lekket av ein tok der, om det ikke var allfar ubagleg ^{smidde dit, sett i sitt}. Hjervelaivet, som alltid var av asp, sett K.T. opp i rauk. Den stod i sola og tørka på 4-5 dagar.

Rein hadde ikkje nokon særrekommisjon for lauveb, sa K.T.

6. Rein liggde lauveb inn, ellr var det om det var laglegast.

K.T. kjennar ikke til døgning på lauvringa

7. K.T.: Rein tok lauv bade i utmark ^{og} ellers mark, t.d. tre som skal laga ektekantane

og skygde. Ingen faste regler for det.

Både manuelle og krumfalte b) ungar var med på lauvning.

8. Det var ingen faste regler for kortleis ein skulle oppkova lauvet hime. Ein la det der ein hadde best rom for det.

Det var kii og van som fekk lauv. Kua fekk rispelauv og bakker lauv i soopa. Hjerve-lauvet vart gitt til Sauen.

Sørpe fekk kyrne 2 gonger for dagen.

K.F. hadde til vanleg 5 dager. Kii fekk 1 lauvdjevar 3 gonger for dagen attik høg. Han rekna at han måtte ha 300 hjerv for vinteren.

9. K.R.: alvelauv var godt for. Bjørk dårleg
K.T.: teller som mor sa var orelavv godt for kua. For sauen var ospa fin.

10. K.F.: Vi tok ikke lauv sers til grisar, men ig slengte oppi over blekket til han av og kii, os han ikkje det, ja pigde.

- 11-15. Ikki jellerlauvning.

B.

- 1-9. Rakelauv var brukt som stro, ikkje som fôr.